

Εξώφυλλο

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2020 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #131

ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΠΟΥ ΧΑΝΕΙ
ΤΟΥΣ ΜΑΓΟΥΣ ΤΟΥ

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

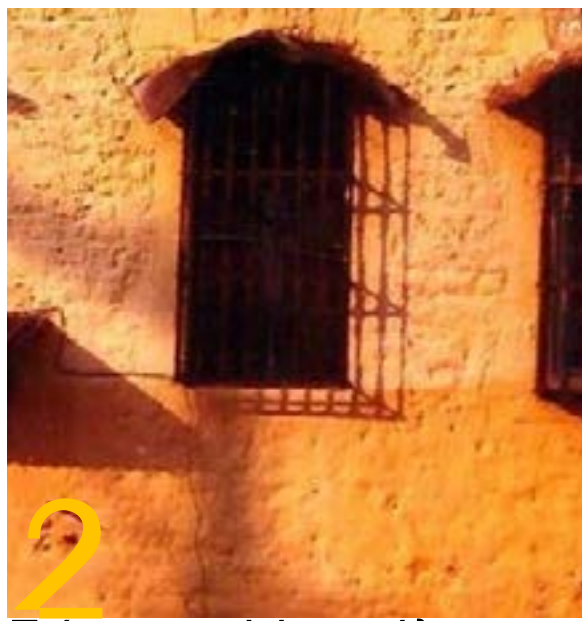
Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων, τη βδομάδα που πέρασε

1 Πέντε φοιτητές-τριες του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων καταγγέλλουν

ΠΕΝΤΕ φοιτητές-τριες του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, καταγγέλλουν επώνυμα τη συμπεριφορά και τις πρακτικές της αστυνομίας, την περασμένη Τρίτη, στην επέτειο του Πολυτεχνείου.

<https://typos-i.gr/article/pente-foithtes-tries-toy-panepisthmiou-iwanninwn-katagelloyn>

2 Γιάννενα: Μια πόλη που «χάνει» το χρώμα της

ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ καιρό συνηθίζω να περιπλανιέμαι στα σοκάκια της πόλης. Προτιμώ κυρίως αυτά που απέμειναν ακόμη σοκάκια, τα αδιαμόρφωτα, αυτά όπου το λαϊκό ένστικτο και η έμφυτη ευαισθησία δεν έχουν παραγκωνιστεί από τις επιστημονικές επιτηδευμένες και απρόσωπες διαμορφώσεις.

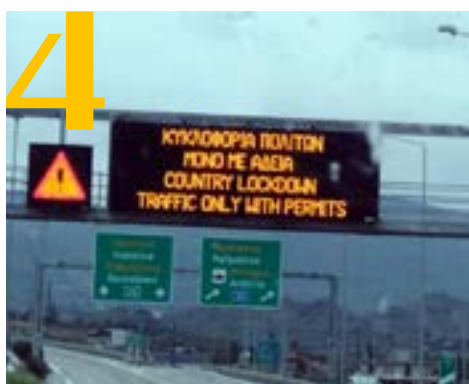
<https://typos-i.gr/article/mia-polh-roy-xanei-xrwma-ths>

3 Στην Ηγουμενίτσα... στέλνουν ακόμα πρόστιμα

ΔΥΟ ΜΕΡΕΣ μετά την πορεία της 17ης Νοεμβρίου, στη Θεσπρωτία η αστυνομία καλεί πολίτες, είτε συμμετείχαν, είτε δεν συμμετείχαν στην πορεία, να... παραλάβουν τα πρόστιμα 300 ευρώ από την αστυνομική διεύθυνση.

<https://typos-i.gr/article/sthn-hgoymenitsa-stelnoyn-akoma-prostimata>

4 «Αν πάρετε πρόστιμο, κάντε ένσταση με σχετικά δικαιολογητικά»

ΜΙΑ ΑΠΟ τις επιπτώσεις της καραντίνας II και στα Γιάννενα, είναι τα προβλήματα στις αναγκαίες μετακινήσεις, αλλά και στις μεταφορές.

<https://typos-i.gr/article/parete-prostimata-kante-entastasi-me-sxetika-dikaiologhthika>

Ένα βιβλίο με μια συνδρομή στον Τύπο Ιωαννίνων

Για όλο το Νοέμβριο, οι νέοι συνδρομητές του Τύπου θα λαμβάνουν μαζί με τη συνδρομή τους, το βιβλίο

«Οι αποστάτες, τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι-δημοτικές εκλογές στα Γιάννενα 1925-2014»

Η προσφορά αφορά τη συνδρομή των 10€.

Οι συνδρομητές θα το παραλαμβάνουν στη διεύθυνση που θα στέλνουν στο ioanninontypos@gmail.com ή από τα γραφεία μας, Ανεξαρτησίας 109.

Αν σας αρέσει ο Τύπος Ιωαννίνων και θέλετε να στηρίξετε την επαγγελματική, ανεξάρτητη δημοσιογραφία σε καιρούς δύσκολους και για επαγγελματίες και για ανεξαρτησίες, μπορείτε να το κάνετε με μια συνδρομή στο typos-i μέσω του Patreon. Το Patreon είναι μια πλατφόρμα «ενίσχυσης δημιουργών». Μέσω του Patreon, οι συνδρομητές έχουν πρόσβαση σε αποκλειστικό υλικό ή υλικό που το διαβάζουν πριν την κυκλοφορία του ή ακόμα, σε προσφορές για θεάματα κ.λπ.

Μπορείτε να κατεβάσετε την εφαρμογή σε android ή iPhone και να παρακολουθείτε από εκεί, το αποκλειστικό για συνδρομητές-τριες υλικό, να βλέπετε υλικό πριν τη δημοσίευσή του ή και να ενημερώνεστε για τις προσφορές για συνδρομητές του Τύπου.

Με μια συνδρομή στον Τύπο, ανάλογα με το ποσό, «εξεκλειδώνετε» τις εξής προσφορές:

-Ένα ebook, την πρώτη έκδοση των Ρετρό ιστοριών

-Τα 25 επεισόδια του Podcast «Τύπος στο μικρό-

φωνο» με δυνατότητα μεταφόρτωσης

-Την ανάγνωση του «Εξωφύλλου» μια μέρα πριν την κυκλοφορία του και την ακρόαση των νέων podcasts πριν δημοσιευτούν.

Στο επόμενο διάστημα, θα έχουμε νέες προσφορές για τους συνδρομητές και συνδρομητρίες του Τύπου Ιωαννίνων.

Μια μικρή επανάληψη για τον τρόπο λειτουργίας του Patreon:

Κάθε μήνα, μέχρι να διακόψετε τη συνδρομή, το Patreon «τραβάει» από το μέσο πληρωμής που δηλώσατε, το ποσό που δηλώσατε (4 ή 10 ευρώ συν 24% ΦΠΑ).

Μπορείτε να διακόψετε όποτε θέλετε τη συνδρομή σας

Κατά την εγγραφή σας, δηλώνετε το μέσο με το οποίο θα πληρώνετε: Κάρτα ή PayPal

Στη διαδικασία εγγραφής, ενημερώνεστε επίσης για την ημερομηνία στην οποία θα χρεώνεστε.

Για οποιαδήποτε πληροφορία, μπορείτε να μας ρωτήσετε: ioanninontypos@gmail.com

Παρακολουθώντας τη σελίδα του typos-i στο patreon (από το desktop ή την εφαρμογή στο κινητό) θα ειδοποιήστε για το υλικό που διατίθεται πρώτα ή και αποκλειστικά στους patrons.

Έτσι και αλλιώς, σας ευχαριστούμε πολύ!

Ένας κόσμος που χάνει τους μάγους του

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Για πολύ κόσμο, το γεγονός ότι ο Ντιέγκο Αρμάντο Μαραντόνα έφτασε τα 60 του, ήταν θαύμα. Σε μια ανύποπτη στιγμή, ανάμεσα στις πολλές συνεδρίες, επεμβάσεις απεξαρτήσεων, ο ίδιος είχε πει ότι έχει κάνει τόσα πολλά, που ένιωθε σαν να έχει ζήσει 80 χρόνια.

Ο κοντός από το Λανούς είναι ένας ακόμα μάγος που χάνει αυτός ο κόσμος. Με τα λογικά δεδομένα και τα βασικά σχήματα κριτικής, δεν ήταν ο σημαντικότερος άνθρωπος του πλανήτη.

Έπαιξε μπάλα, δεν ήταν συγγραφέας ή πάπας της Ρώμης ή επιστήμονας.

Ήταν επιρρεπής σε κάθε εξαρτησιακή πρόσκληση, ειδικά αυτές των τελών του προηγούμενου αιώνα, που σκότωναν για πλάκα-δεν ήταν ιερομόναχος και εγκρατής, πρότυπο για τη νεολαία, παράδειγμα για τους πολίτες.

Ήταν ακατάσχετος και απρόβλεπτος, ποτέ cool, calm and collected-εκτός από όταν ήταν να αποστομώσει προέδρους κρατών, προκαθήμενους δογμάτων κ.ο.κ.

Ήταν χοντρούλης και βαριόταν, δεν ήταν «τσιμέντο» σαν τον Ρονάλντο ή ρομποτικός σαν τον Ζλάταν-και όμως, ήταν καλύτερος και από τους δύο μαζί.

Οι παλιότεροι, αυτοί που είχαν δει τον Πελέ,

τον Κρόιφ να παίζουν ποδόσφαιρο, έλεγαν ότι μπορεί και να μην ήταν ο καλύτερος τελικά.

Αφενός, ήταν. Αφετέρου και ίσως σημαντικότερο, δεν θα υπάρξει άλλος σαν και αυτόν. Στα 60 του χρόνια ο Ντιέγκο Μαραντόνα πρόλαβε να γίνει σύμβολο για πολλούς ανθρώπους: Είτε είχαν πανεπιστημιακό πτυχίο, είτε δούλευαν βάρδια σε κάποια λαχαναγορά (πλέον συχνά συμπίπτουν αυτές οι ιδιότητες), είτε είχαν εκλεγεί με βαρετές εκλογές, είτε είχαν πάρει την εξουσία κατεβαίνοντας με το όπλο στο χέρι, στη Μονκάδα.

Λατρεύτηκε σε μια ολόκληρη επαρχία που μισούσε διαχρονικά το βορρά. Αν πάτε στη Νάπολη, ακόμα και σήμερα, τα «na fa June» γράφονται ακόμα και παλιομοδίτικα, με μπογιά στους τοίχους. Τον βάλανε οι θειάδες στο εικονοστάσι με τη σάντα μαντόνα, γιατί ξέρανε ότι δέκα δρόμους πιο εκεί, ένας Αργεντίνος έδινε νόημα ύπαρξης σε έναν ολόκληρο λαό. Όταν έπαιξε στη Νάπολη χρειαζόταν... τις γραμμές του γηπέδου σε ένα μήνα και άφησε ένα απίστευτο «φέσι» στην εφορία. Και πάλι, πολύ που τους ένοιαξε τους Ναπολιτάνους. Και γιατί να τους νοιάξει; Την προηγούμενη του ημιτελικού με την οικοδέσποινα Ιταλία, στο Μουντιάλ του '90, έκανε διάγγελμα επιπέδου αρχηγού κράτους: «Σας παρακαλάνε να είσατε με την Ιταλία αύριο γιατί μόνο για μέρα θα σας θεωρούν Ιταλούς. Τις υπόλοι-

πες μέρες θα σας βλέπουν πάλι σαν ξένους. Εγώ θεωρώ αυτή την πόλη πατρίδα μου, πιο πολύ από τον πρωθυπουργό της χώρας».

Αποθεώθηκε από μια ολόκληρη χώρα, την Αργεντινή, γιατί έπαιξε μόνος του, αρχικά με το χέρι και μετά με το πόδι, τη μισητή Αγγλία και μετά, στον τελικό, σήκωσε συνεργατικά το Μουντιάλ του '86, το καλύτερο Μουντιάλ που έγινε ποτέ.

Έφερε πιο κοντά στη μπάλα τους διανοούμενους, πείθοντας ότι ακόμα και οι «βαρβαρικές δραστηριότητες» έχουν ποίηση. Ο Γκαλεάνο δεν μετράει, αυτός ήταν μπαλαδόρος έτσι και αλλιώς, ούτε ο Σορεντίνο, αυτός είναι Ναπολιτάνος.

Έκραξε τον Μπους, τον Πάπα, έπαιξε πασούλες με τον Κάστρο, χτύπησε τον Τσε στο μπράτσο του. Τα έβαλε με τα αφεντικά της μπάλας και έχασε, και η ιστορία μπορεί να γράφεται από τους νικητές, αλλά συμπαθεί περισσότερο αυτούς που ξέρουν πώς είναι το δίκιο και το υπερασπίζονται.

Τα τελευταία χρόνια, αυτός ο κόσμος χάνει τους μάγους του και του μένουν μόνο οι «αρμόδιοι». Ο Ντιέγκο Αρμάντο Μαραντόνα όμως, ακόμα και στο θάνατό του, θυμίζει ότι τίποτε δεν είναι γραμμικό και ότι η μαγεία είναι στο απρόβλεπτο.

Γι αυτό και όσοι (και πολλές) που τον είδαν να παίζει και να μιλάει, ξέρουν ότι δεν θα υπάρξει άλλος Μαραντόνα...

Έφερε πιο κοντά στη μπάλα τους διανοούμενους, πείθοντας ότι ακόμα και οι «βαρβαρικές δραστηριότητες» έχουν ποίηση. Ο Γκαλεάνο δεν μετράει, αυτός ήταν μπαλαδόρος έτσι και αλλιώς, ούτε ο Σορεντίνο, αυτός είναι Ναπολιτάνος.

Ο «Πίμπε ντ' όρο» σε αριθμούς

ΜΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ
(1977-1994)

90 Αγώνες

33 Γκολ

18 Ασίστ

ΜΟΥΝΤΙΑΛ

21 αγώνες

8 γκολ

ΝΟΤΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ

21 αγώνες

7 γκολ

ΦΙΛΙΚΑ

48 αγώνες

18 γκολ

ΤΙΤΛΟΙ

1 Παγκόσμιο Κύπελλο,

1 Copa Artemio Franchi,

1 Παγκόσμιο Κύπελλο Νέων το 1979

ΜΕ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ ΑΡΧΕΝΤΙΝΟΣ
ΤΖΟΥΝΙΟΡΣ:

166 αγώνες

116 γκολ

ΜΠΟΚΑ ΤΖΟΥΝΙΟΡΣ:

71 αγώνες

35 γκολ

1 πρωτάθλημα

ΜΠΑΡΤΣΕΛΟΝΑ

58 αγώνες

38 γκολ

1 Κύπελλο

1 Supercopa

1 Copa de la Liga

ΝΑΠΟΛΙ

259 αγώνες

115 γκολ

2 πρωταθλήματα

1 Κύπελλο,

1 Super Coppa,

1 UEFA

ΣΕΒΙΛΗ

29 αγώνες

8 γκολ

ΝΙΟΥΕΛΣ ΟΛΑΝΤ ΜΠΟΪΣ

5 αγώνες

0 γκολ

588 αγώνες

312 γκολ

MARADONA

DIEGO ARMANDO

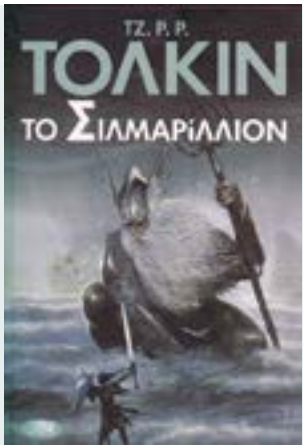
©2007, WWW.SOCCER-DESKTOP.COM

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΡΕΣΟΥΝ

Ο Μάρκος Ντα Κόστα, ο γιαννιώτης συγγραφέας του «Λύω, σιωπή» διαλέγει δέκα αγαπημένα του βιβλία

Ο ΜΑΡΚΟΣ ΝΤΑ ΚΟΣΤΑ ΔΙΑΛΕΓΕΙ 10 ΒΙΒΛΙΑ

1
«Το Σιλμαρίλλιον»
J.R.R. TOLKIEN

Αδιαμφισβήτητα διαβάζοντάς το ως έφηβος, μου διέφυγαν πολλά από τα υψηλά νοήματα και τους συμβολισμούς που ενορχηστρώνει ο Τόλκιν για να υφάνει το σύμπαν του. Σαν ενήλικας πλέον δε μπορώ παρά να αντιμετωπίσω με δέος την έρευνα και την επιμονή που χρειάστηκαν για να συνταχθεί ένα τέτοιο έργο.

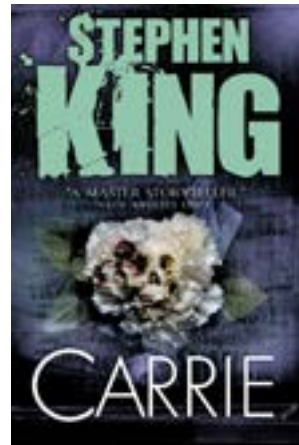
2
«Το Κορίτσι με το Τατουάζ»
STIEG LARSSON

Το έργο ορόσημο που κατάφερε να εδραιώσει το συγγραφέα στη Σκανδιναβική αστυνομική και πολιτική λογοτεχνία, αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο με την κινηματογραφική μεταφορά του βιβλίου. Επιτυγχάνει βαθιές ψυχογραφικές βουτιές σε σκοτεινούς ήρωες, κόβοντας την ανάσα.

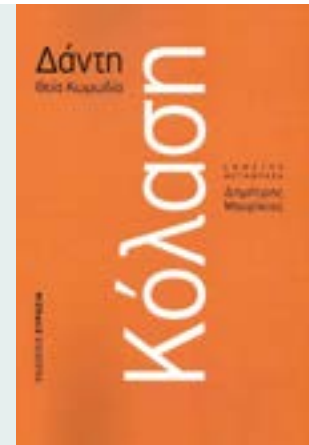
3
«Out»
KIRINO NATSUO

Ένα μυθιστόρημα με πολύ έντονο λαογραφικό στοιχείο μιας και διαδραματίζεται και επεξηγεί γνωστές και άγνωστες πτυχές της καθημερινότητας τεσσάρων γυναικών στο Τόκιο. Το έργο αποτελεί ωδή στον φεμινισμό και την χειραφέτηση, ακόμα κι όταν αυτά εκδηλώνονται στις πιο ακραίες εκφάνσεις τους.

4
«Carrie»
 αλλά και τα άπαντα
STEPHEN KING

Σαν παιδί είχα γεμάτα τα ράφια της βιβλιοθήκης μου, με τη σειρά βιβλίων μυστηρίου «Ανατριχίλες», οπότε όταν για πρώτη φορά μου προτάθηκε να διαβάσω King ένιωσα πρωτόγνωρα. Στην Κάρυ -αλλά και στα περισσότερα έργα- βρήκα μια μορφή ταύτισης με τους ήρωες που ζούσαν καταστάσεις μυστηρίου σε μικρές επαρχιακές πόλεις.

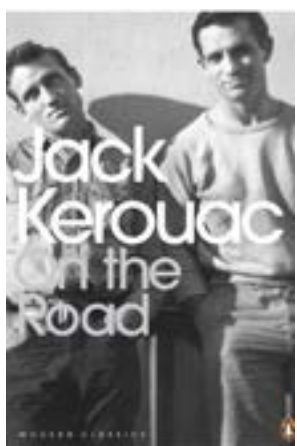
5
«Κόλαση»
 το πρώτο βιβλίο της
 «Θείας Κωμωδίας»
DANTE ALIGHIERI

Ένα από τα κορυφαία κλασικά έργα της παγκόσμιας λογοτεχνίας που είχα την τύχη να διαβάσω κατά τη διάρκεια των φοιτητικών μου χρόνων. Η περιγραφή της Κόλασης, αυτού του φρικτού μέρους που από παιδιά μας έμαθαν να φοβόμαστε και να τρέμουμε, και που ορίζει ολόκληρες τις ζωές μας, γίνεται ξαφνικά το στρατόπεδο διεκδίκησης ενός έρωτα.

6
«Το Αμάρτημα Της Μητρός Μου»
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ

Ένα από τα διηγήματα τα οποία μου βγήκαν από τη μύτη στην Γ' Λυκείου μιας και ήταν κομμάτι της εξεταστέας ύλης για τις Πανελλήνιες. Χρόνια αφού τελείωσε αυτό το μαρτύριο, το διάβασα ανεργμάντιστος από το βαθμολογικό σύστημα και συγκινήθηκα. Η παθολογική σχέση μητέρας-γιου που ζει και βασιλεύει μέχρι και σήμερα σκιαγραφείται μοναδικά στο έργο αυτό.

7
«On The Road»
JACK KEROUAC

Το πρώτο βιβλίο που διάβασα το Καλοκαίρι μετά το πέρας των Πανελληνίων. Η απόλυτη ταύτιση στο κοινό (.) όνειρο όλων των παιδιών που έχουν πει στα 20's τους ότι θα ανέβουν στο τρένο που διατρέχει ολόκληρη την Ευρώπη, ταξιδεύοντας από χώρα σε χώρα, βρίσκει την απάντησή της στο έργο του Κερούακ. Αποτελεί την ιστορία ενός νέου που στην αναζήτηση του εαυτού του, και στην διαμόρφωση της ιδιοσυγκρασίας του, παρατάει τα πάντα και ταξιδεύει για να μάθει να ζει.

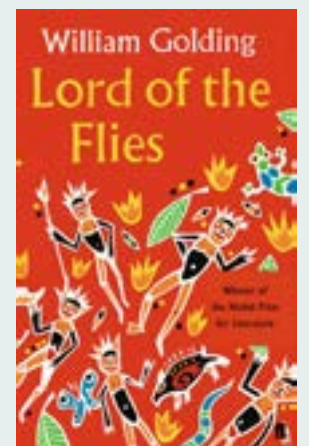
8
«Τα Μαύρα Παπούτσια Της Παρέλασης»
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΡΟΒΙΑΣ

Ένα από τα βιβλία που μου δωρίστηκαν και ενίσχυσαν το λογοτεχνικό μου οπλοστάσιο με θάρρος για να καταφέρω να εκφράσω και εγώ τις δικές μου αλήθειες. Στα διηγήματα του Προβιά, με επαγωγική μέθοδο, εξάγονται γενικά πορίσματα για τη ζωή και τον έρωτα.

9
«Τα παραμύθια»
ΑΔΕΛΦΟΙ GRIMM

Για να καταφέρουν να εκδοθούν λόγω του σκοτεινού και προκλητικού για την εποχή τους χαρακτήρα, τα αδέρφια αναγκάστηκαν να «ελαφρύνουν» και να γεμίσουν φως τις ιστορίες τους, περισσότερες από 50 φορές. Η πρωταρχική εκδοχή τους, όσο ζοφερή και φρικαλέα κι αν είναι, είναι η πιο γοηβή εκδοχή παραμυθιών που μπορεί να διαβάσει κανείς και αυτό.

10
«Lord Of Flies»
WILLIAM GOLDING

Από τα πιο δυνατά και συμβολικά έργα της λογοτεχνίας που είχα την απόλαυση να διαβάσω σχεδόν μονομιάς. Ωμό και ειλικρινές. Βαθύ και στοχαστικό ταυτόχρονα. Βραβευμένο με Νόμπελ και σίγουρα όχι αδικώς.

ΤΣΑΡΛΙ ΤΣΑΠΛΙΝ: «Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΙΚΤΑΤΩΡ»

Η διαχρονική αξία ενός αριστουργήματος

«Ο Μεγάλος Δικτάτωρ» είναι μία ταινία που έχει περάσει πλέον στο DNA όλων των κινηματογραφόφιλων σε κάθε γωνιά της γης. Για την κλασική ταινία, την πρώτη ομιλούσα του Τσάρλι Τσάπλιν, έχουν γραφτεί χιλιάδες άρθρα και αναλύσεις. Δικαιολογημένα. Αυτός ο αένας διάλογος με το πέρασμα των δεκαετιών πάντα θα προσφέρει στην καταδίκη του φασισμού. Φέτος, το αθάνατο αριστούργημα συμπληρώνει 80 χρόνια από την πρώτη προβολή του και τα μηνύματά του παραμένουν ζωντανά.

Ένα φιλμ, σαν να γυρίστηκε τώρα, δίχως ούτε μία ρυτίδα και με την καλλιτεχνική ματιά, το ανυπότακτο πνεύμα, την ιδιοφυΐα ενός δημιουργού που, δυστυχώς, ως είδος πλέον εκλείπει.

Ο δαιμόνιος Τσάρλι Τσάπλιν εξουδετερώνει κάθε ιδεολογία μίσους, κάθε προσπάθεια υποταγής των λαών, τον ρατσισμό, την τρέλα της εξουσίας, τη φρίκη της θυσίας αθώων ανθρώπων, με την ανελέητη σάτιρα, το γέλιο, αλλά και τις σαφείς μελαγχολικές επισημάνσεις του για το δρόμο που έχει πάρει η ανθρωπότητα.

Άλλωστε ο λατρεμένος «Σαρλώ» είχε εκφράσει με όσους τρόπους μπορούσε -ταινίες, κείμενα, δηλώσεις, δράσεις- την αποστροφή του για τον καπιταλισμό στις ΗΠΑ και την Ευρώπη και την πλήρη κυριαρχία της οικονομικής ολιγαρχίας. Άλλωστε, το οικονομικό κραχ στην Αμερική ήταν πρόσφατο και ο Τσάπλιν είχε διαλέξει να σταθεί δίπλα στον λαό, στα εκατομμύρια των εξαθλιωμένων, κάνοντας εχθρούς όλους αυτούς που συγκέντρωναν πύργους από δολάρια, ενώ ταυτόχρονα θα πλήρωνε βαρύ τίμημα στην προσωπική του ζωή, αλλά και στο έργο του.

Η ιδέα για τον «Μεγάλο Δικτάτορα» μπήκε στον Τσάπλιν όταν είδε στη Νέα Υόρκη την προπαγανδιστική και δοξαστική ταινία για τον Χίτλερ, της Λένι Ρίφενσταλ, «Η Δύναμη της Θελήσεως», μαζί με τον Μπουνιουέλ και κάποιους άλλους. Όλοι οι παρευρισκόμενοι στη μικρή σκοτεινή αίθουσα είχαν τρομοκρατηθεί με αυτό που έβλεπαν. Ο μόνος που γελοούσε συνεχώς με τους κομπασμούς και τις πόζες του «Φύρερ» ήταν ο Τσάπλιν. Εκεί του μπήκε η ιδέα, ενώ την απόφαση την πήρε όταν έγιναν γνωστά τα γεγονότα της «Νύχτας των Κρυστάλλων», βάζοντας μπροστά το σχέδιο για την ταινία. Η απόφασή του αυτή όμως δεν ήταν εύκολη, κάτι το ευνόητο. Ήταν μία παράτολμη ιδέα, καθώς πολιτικοί και πανίσχυρα οικονομικοί παράγοντες, αλλά και η αμερικανική κοινή γνώμη ήταν αρνητικοί στην εμπλοκή των ΗΠΑ στον Πόλεμο.

ΜΠΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ

Κι ενώ ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος είχε ξεκινήσει, ο Τσάπλιν μπαίνει στο στούντιο, παρότι υπήρχαν πολλές ενστάσεις για την

παραγωγή της ταινίας. Κι αυτό, γιατί στην Αμερική δεν ήταν λίγοι οι πολιτικοί ηγέτες που είχαν κατατρομάξει με το γερμανικό μοντέλο και τους ναζιστές, θέλοντας να μείνουν μακριά, ενώ κάποιοι άλλοι ήταν έτοιμοι να έρθουν σε συνεννόηση μαζί του. Αλλά ήταν τόσο αγαπητός σε όλο τον κόσμο που δύσκολα μπορούσαν να τον ανακόψουν. Ακόμη και στη Γερμανία, παρότι είχε ξεκινήσει μια τεράστια επιχείρηση κατασκοφοφάντησής του, παρέμενε ο αγαπημένος «αλφτάκος» του κοινού.

Ο Τσάπλιν προχώρησε την ταινία του, αποφασισμένος να είναι και η πρώτη ομιλούσα, παρά την αντίθεσή του στη χρησιμοποίηση του ήχου κι ενώ γύρισε, λίγα χρόνια πριν, τα δυο άλλα τεράστια αριστουργήματά του με την τεχνική του βωβού κινηματογράφου, «Τα Φώτα της Πόλης» και τους «Μοντέρνους Καιρούς». Ο ήχος, όμως, ήταν απαραίτητος για τον συνταρακτικό μονόλογό του στο φινάλε της ταινίας, ένα προφητικό κείμενο επαναστατικής ανθρωπιάς.

Όταν έγιναν γνωστές οι θηριωδίες των χιτλερικών είχε πει ότι δεν θα έκανε την ταινία επισπ-

μαίνοντας ότι «δεν θα μπορούσε να αστειευτεί με τη φονική της παράνοια». Ως άνθρωπος είχε δίκιο. Ως καλλιτέχνης άδικο. Κι αυτό διότι τα μηνύματα της ταινίας τα χρειαζόμαστε ακόμη και σήμερα. Και το χειρότερο θα τα χρειαστούμε και στο μέλλον...

ΑΓΝΟΗΘΗΚΕ ΣΤΑ ΟΣΚΑΡ, ΚΕΡΑΙΣΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Η ταινία είχε μεν πέντε οσκαρικές υποψηφιότητες αλλά τελικά δεν κέρδισε καμία. Το Όσκαρ Καλύτερης Ταινίας πήγε στη «Ρεβέκα» του Χίτσκοκ, ένα αξιόλογο φιλμ, αλλά λίγο... μπροστά στον «Μεγάλο Δικτάτορα». Οι στενόμυαλοι και υπερσυντηρητικοί της Ακαδημίας Κινηματογράφου έδειξαν για ακόμη μια φορά ότι δεν κατάλαβαν τίποτα. Ούτε την ιστορική συγκυρία, ούτε το μεγαλείο ενός προφήτη, ούτε καν την κινηματογραφική έμπνευση ενός μοναδικού δημιουργού. Η ταινία, πάντως, αγαπήθηκε κι έκανε ένα γιγαντιαίο ρεκόρ εισιτηρίων. Εν αντιθέσει με τους ειδικούς, ο απλός κόσμος είχε καταλάβει...

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΙΠΕ/
Χάρης Αναγνωστάκης

Η ιδιοφυής υπεράσπιση της ελευθερίας

ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ο Τσάπλιν ερμηνεύει δυο ρόλους, αυτόν του παρανοϊκού δικτάτορα, που μιλάει αγγλικά ανακατεμένα με μια γερμανίζουσα διάλεκτο, κι αυτόν ενός αγαθού Εβραίου κουρέα, που πολέμησε στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Οι δυο χαρακτήρες έχουν εκπληκτική ομοιότητα, ενώ ο κουρέας πάσχει από αμνησία, έχοντας διαγράψει τις παραστάσεις του από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, κι επιστρέφει στη στο κουρείο του, που βρίσκεται στο γκέτο, χωρίς να γνωρίζει ότι η πόλη έχει καταληφθεί από ένστολους ναζί. Μετά από εξωφρενικές καταστάσεις, ο Τσάπλιν θα καταλήξει, κόντρα στα πιστεύω του περί ομιλούντος κινηματογράφου, να βγάλει ένα μνημειώδη λόγο, πάντα επίκαιρο, υπερασπιζόμενος την ελευθερία, πιστός στις πανανθρώπινες αξίες, θέλοντας να αφυπνίσει τον αμερικανικό λαό, καθώς αμέσως μετά θα αποκαλυφθούν τα εγκλήματα των ναζί.

Η ταινία διαθέτει αλληπάλληλα ιδιοφυή σκετς, ενώ δυο από τις αθάνατες σκάνες του φιλμ είναι γυρισμένες με την τεχνική του βωβού κινηματογράφου. Είναι η σκηνή στο κουρείο με μουσική υπόκρουση την Ουγγρική Ραψωδία και η ανεπανάληπτη σκηνή που ο δικτάτορας χορεύει και κάνει κόλπα με μία υδρόγειο σφαίρα- μπαλόνη. Όταν η έμπνευση μπαίνει στη σφαίρα του μεγαλείου. Δίπλα του, πρωταγωνιστεί η εξάισια Πολέτ Γκοντάρ, ερμηνεύοντας το κορίτσι που κερδίζει την καρδιά του κουρέα, ενώ ο Τζακ Όκι, στο ρόλο του Μουσολίνι ως «Μπεντσίνιο Ναπαλόνι» τα πάει περίφημα, μπαίνοντας και αυτός στο κάδρο με τις κλασικές αξέχαστες ερμηνείες.

Διαθέσιμη, το 2021 η συναυλία-φόρος τιμής στον Peter Green

Την εκπληκτική συναυλία με την οποία ο Mick Fleetwood -και «Φίλοι»- τίμησαν τον Peter Green, τον αρχικό frontman των Fleetwood Mac, στο Palladium του Λονδίνου τον περασμένο Φεβρουάριο, την είδαν μόνο 2.200 τυχεροί. Τώρα, αυτός ο μουσικός φόρος τιμής θα έρθει στις κινηματογραφικές αίθουσες της Βρετανίας την 23η και 28η του Μαρτίου και στις 30 του ίδιου μήνα θα κυκλοφορήσει σε Blu-Ray, βινύλιο, CD και digital audio για το κοινό.

«Η συναυλία ήταν ένας εορτασμός εκείνων των blues πρώτων ημερών όταν όλοι μας ξεκινήσαμε, και είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε τον βαθύ αντίκτυπο που είχαν στον κόσμο της μουσικής ο Peter και οι Fleetwood Mac της πρώτης περιόδου» είπε, σε ανακοίνωση, ο Mick Fleetwood. «Ο Peter ήταν ο μεγαλύτερος μέντοράς μου, και μου έδωσε τέτοια χαρά να αποτίσω φόρο τιμής στο απίστευτο ταλέντο του. Είχα την τιμή να μοιραστώ το σανίδι με κάποιους από τους πολλούς καλλιτέχνες τους οποίους όλα αυτά τα χρόνια ενέπνευσε ο Peter και που μοιράζονται μαζί μου τον μεγάλο σεβασμό που έχω γι' αυτόν τον απίστευτο μουσικό» συνέχισε.

Ο Green άφησε τον πέθανε στις 25 του περασμένου Ιουλίου. Στις 25 Φεβρουαρίου 2020, στη σκηνή του Palladium, δίπλα στον Mick Fleetwood βρέθηκαν και έπαιξαν για να τιμήσουν τον Peter Green οι Pete Townshend, Steven Tyler, Bill Wyman, Neil Finn, Noel Gallagher, Billy Gibbons, David Gilmour, Kirk Hammett, John Mayall, Christine McVie, Jeremy Spencer και Zak Starkey.

Το Rolling Stone σημειώνει ότι ο Mick Fleetwood τόνισε: «Κανείς δεν εντάχθηκε ποτέ στους Fleetwood Mac χωρίς να διακρίνεται από ευλάβεια για τον Green και το ταλέντο του και για το ότι αυτή η μουσική πρέπει να λάμπει και πάντα να ερμηνεύεται με ασυμβίβαστο πάθος!!!».

Νέο σόλο άλμπουμ από τον Πολ Μακάρτνεϊ

Πενήντα χρόνια μετά το πρώτο σόλο άλμπουμ του, ο Πολ Μακάρτνεϊ ανακοίνωσε ότι θα κυκλοφορήσει τον Δεκέμβριο έναν νέο σόλο δίσκο, με τίτλο «McCartney III», ο οποίος θα περιλαμβάνει τραγούδια που δημιούργησε ή ξαναδούλεψε το πρώην μέλος των θρυλικών Beatles κατά τη διάρκεια της καραντίνας που επιβλήθηκε την περασμένη άνοιξη ενάντια στην επιδημία του νέου κορωνοϊού.

Το νέο άλμπουμ, που θα κυκλοφορήσει στις 11 Δεκεμβρίου, αποτελεί το τρίτο μέρος μιας τριλογίας, ο πρώτος δίσκος της οποίας -το πρώτο σόλο άλμπουμ του με τίτλο «McCartney», είχε βγει πριν από πέντε δεκαετίες. Το «McCartney II» ακολούθησε δέκα χρόνια αργότερα, το 1980.

Ο πρώην μπασίστας των Beatles εξήγησε, σε ένα δελ-

τίο Τύπου, ότι αρχικά δεν σχεδίαζε να βγάλει ένα άλμπουμ το 2020, όμως η καραντίνα του έδωσε την ευκαιρία να ξαναδουλέψει παλιά τραγούδια που δεν είχαν ποτέ κυκλοφορήσει και κατόπιν του γεννήθηκε η επιθυμία να γράψει καινούργια.

«Όλα αυτά τα χρόνια, εργάστηκα σε ορισμένα πράγματα, όμως ορισμένες φορές δεν είχα χρόνο και τα άφηνα μισοτελειωμένα», δήλωσε ο Πολ Μακάρτνεϊ, εξηγώντας ότι αντιθέτως, η καραντίνα που πέρασε «στη φάρμα του μαζί με την οικογένειά του» του έδωσε τη δυνατότητα να εργάζεται καθημερινά στο στούντιό του.

Ο δίσκος «McCartney III», τον οποίο ηχογράφησε στο Σάσεξ (νότια Αγγλία), είναι το 18ο σόλο άλμπουμ του Πολ Μακάρτνεϊ, μετά το «Egypt Station», που τον εκτόξευσε το 2018 στην κορυφή του Billboard, για πρώτη φορά εδώ και 36 χρόνια.

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Οι διαστρικοί αντάρτες πόλεων

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Στις 24 Νοεμβρίου του 1972, οι Hawkwind, η μεγαλύτερη μουσική κολεκτίβα όλων των εποχών, κυκλοφόρησε το τρίτο της άλμπουμ, Doremi Fasol Latido, το οποίο ήταν ένα χάος. Καταρχάς, ήταν το πρώτο άλμπουμ με τον Λέμι στο μπάσο, ο οποίος αρχικά είχε κάνει οντισιόν για κιθαρίστας. «Ήξερα ότι ο κιθαρίστας είχε πάρει οχτώ χάπια acid και μετά δεν τον ξανάδαμε για πέντε χρόνια» σχολίασε σχετικά ο μουσικός μονόλιθος, σε ανύποπτη φάση. Ωστόσο, ο Ντέιβ Μπροκ, ένας από τους «πρώτους μεταξύ ίσων» στην κολεκτίβα, αποφάσισε ότι θα παίξει αυτός κιθάρα, οπότε ο Λέμι ανέλαβε το μπάσο.

Δεύτερον, το άλμπουμ ηχογραφήθηκε σε ένα... στάβλο ή τουλάχιστον αυτό που αργότερα θα ήταν η επέκταση των Rockfield Studios στην Ουαλία. Πα-

ρεμπιπτόντως, το στούντιο έχει ακόμα και σήμερα ως σήμα του τη φωτογραφία αυτού του στάβλου.

Τρίτον, η μπάντα μελοποιούσε ακόμα και στίχους του Μάικλ Μούρκοκ, ο οποίος είναι και ο δημιουργός του Έλρικ του Μελνιμπονέ, μιας από τις καλύτερες συγγραφικές fantasy δημιουργίες όλων των εποχών.

Τέταρτον, το όνομα του δίσκου, η διατονική κλίμακα, αντιστοιχεί τα χρώματα με τις νότες και τους πλανήτες, σε μια «αναπαράσταση» του πυθαγορείου θεωρήματος του σύμπαντος. Θέλετε κάτι ακόμα πιο υπερβασικό;

Ο δίσκος δεν ήταν τόσο καλός όσο ο προηγούμενος, το In Search of Space και κυρίως ο επόμενος, το διαστημικών μουσικών διαστάσεων Space Ritual. Ωστόσο, μην έχετε αμφιβολίες ότι το Doremi Fasol ήταν, ας πούμε μέτριο ή ασήμαντο.

Ο πέμπτος λόγος που το καθιστά αξιωματικότερο, είναι ότι στις μεταγενέστερες εκδόσεις του

περιλαμβάνει το Urban Guerilla, το κομμάτι που έγραψε ο Μπροκ με τον Ρόμπερτ Κάλμπερτ, τον ποιητή-μέλος του γκρουπ. Το κομμάτι κυκλοφόρησε ως σινγκλ περίπου έξι μήνες αργότερα από το άλμπουμ, ωστόσο ποτέ δεν συμπεριλήφθηκε, μέχρι αρκετά αργότερα, σε άλμπουμ. Μάλιστα, επειδή η κυκλοφορία του συνέπεσε με μια σειρά αντιποίνων του IRA με βομβιστικές επιθέσεις στο Λονδίνο, η μπάντα το απέσυρε για ένα διάστημα. «Κάποτε δώσαμε μια συναυλία αλληλεγγύης για κάτι ανάρχες (σ.σ. την ακροαριστερή Angry Brigade) που φτιάχνανε βόμβες στο υπόγειό σου και όλα τα σχετικά. Το Urban Guerilla ήταν σχετικά με αυτό. Τέτοιος ήταν ο Κάλμπερτ», διηγείται ξανά ο μονόλιθος Λέμι. Το Urban Guerilla, μαζί με το Silver Machine, το άλλο πολύ επιτυχημένο σινγκλ τους, είναι από τα σήματα κατατεθέντα των Hawkwind. Και πλέον, υπάρχει στο Doremi...

Fargo: Ο κινηματογραφικός τρόπος να κάνεις τηλεόραση

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Το Fargo έρχεται από την εποχή που οι αδελφοί Κοέν σπάνια έπεφταν έξω στις δημιουργίες τους. Ήταν η ταινία που ανέδειξε εν πολλοίς τη Φράνσες μακ Ντόρμαντ και ένα διαφορετικό στυλ στο αστυνομικό θρίλερ-μαύρη κωμωδία.

Τα χρόνια πέρασαν, η τηλεόραση άρχισε να παίρνει μεγαλύτερο κομμάτι από την «πίτα» και οι Κοέν δεν έμειναν αμέτοχοι. Το Fargo έγινε σειρά και από το 2014 μέχρι σήμερα, στις αραίες του σεζόν, επανακαθόρισε τα δεδομένα του στυλ.

Ναι, δεν πρόκειται για απλή σειρά, αλλά για άσκηση ύφους.

Φέτος, τα ντρία έχει ένας αλλόκοτος γενικά τύπος, ο Νόα Χώλεϊ. Αυτός είναι ο δημιουργός του (αλλόκοτου) Legion, αλλά και του Bones παλιότερα. Επίσης, μοιάζει να είναι ο καλύτερος μαθητής των Κοέν, σε αυτή τη δεκαετία.

Η τέταρτη σεζόν λοιπόν (δεν έχει σπóιλερς το

κείμενο, οι σεζόν είναι αυτοτελείς), πηγαίνει στη μεταπολεμική Αμερική. Εκεί που όλοι, νόμιμοι και παράνομοι, κάθε χρώματος, παλεύουν για μια θέση στον ήλιο, όχι πάντα με τους πιο αποδεκτούς τρόπους.

Γιατί όμως το Fargo είναι και πάλι μια από τις καλύτερες σειρές εκεί έξω;

Γιατί, ανάμεσα στα άλλα, προτείνει χαρακτήρες που επανασυστήνονται δυναμικά: δείτε τον Κρις Ροκ και καταλάβετε γιατί εκτός από χαβαλές, είναι και μεγάλη καλλιτεχνική φυσιογνωμία. Δείτε επίσης την τρο-με-ρη Τζέσι Μπάκλι, που μετά από το «Thinking of ending things» αναλαμβάνει ρόλο νοσοκόμας. Δείτε τον Τζέισον Σουόρτσμαν, ο οποίος 20 χρόνια τώρα, από το Rushmore, είναι σημείο αναφοράς για περιέργους ρόλους. Επίσης, δεν μεγαλώνει με τίποτα.

Η 4η σεζόν του Fargo είναι εξαιρετική. Αν δεν έχετε δει τις υπόλοιπες τρεις, θα είναι μια χρυσή ευκαιρία. Εκτός από τις δύο πρώτες, βλέπονται με όποια σειρά θέλετε.

Η 4η σεζόν του Fargo είναι εξαιρετική. Αν δεν έχετε δει τις υπόλοιπες τρεις, θα είναι μια χρυσή ευκαιρία.

